۱۷

48 ژاله

1988-1991

دوست ارجمند خانم پروین شکیبا

تحیهٔ سال نوین است و آرزومندم
که سال نو به شما خرم و مبارک باد!

دو هفته از نوروز زیبا می‌گذرد و ما آغاز سال خوش خبر ۱۳۷۰ است. بنا براین می‌توانم به شما شادباش بگویم و آرزو کنم که برای شما بانوی دانشمند و هنرپرور میهن‌مان بهترین سال باشد.

نامهٔ مورخ ۲۸ فوریهٔ شما پس از ۱۸ روز به شکل نیمه پاره به من رسید که جای شگفتی است که دو کشور پیشرو چگونه می‌توانند اینقدر دیر و نامرتب نامه‌ای را برسانند (البته اشتباهی است) به هر حال از این که دید و بازدیدها و شعرخوانی در جشن‌های نوروزی و ده‌ها تبریک‌نامه نوشتن و دادن فرصت نداد زودتر از این به نامهٔ شما پاسخ بنویسم، پوزش می‌خواهم.

و اینک ده قطعه شعر و فهرستی از آثار خودم و مختصری دربارهٔ شعر که در مجله‌ای چاپ شده برایتان می‌فرستم و البته شعر به سلیقهٔ خودتان می‌توانید از مجموعهٔ «زنان سرایندهٔ ایران» که در دست دارید و نیز از مجموعه‌های «اگر هزار قلم داشتم» و «البرز بی‌شکست» و «ای باد شرطه» که دوست مشترک‌مان آقای گودرزی در اختیار دارند، شعرهای دیگری را برگزینید که به درد کتاب «زنان شاعر ایران» بخورد.

اجازه بدهید برای این خدمت ارزنده‌ای که به شعر معاصر وطن‌مان، انجام می‌دهید، صمیمانه از شما سپاسگزاری کنم و برایتان موفقیت‌های درخشان آرزو کنم. امیدوارم هنگامی که کتاب از چاپ درآمد، مرا بی‌خبر نگذارید تا از آن بهره‌ور شوم.

نشانی خانم میمنت میرصادقی شاعر معاصر خوب‌مان را برای شما می‌فرستم تا از او هم شعر بگیرید.

خانم میمنت میرصادقی
ایران تهران کد پستی ۱۹۷۱۷
دربند خیابان خلیلی، خیابان صدر
کوچه حافظ پلاک ۲۲

به امید دیدار و با یاد خاطرهٔ خوش آشنائی‌مان در امریکا
دوستتان
ژاله
لندن ۵ آوریل ۱۹۹۱

شعرهای: سر سیاه و سفیدم، زن ایرانی، دو سده، شکوه سرنوشت من است
در هفت بهشتی است که هست، شادی دل هنر است، گذار از رود
در سودای شما، امید بود.